

ка байнито. Кихаята отиде и повика послѣднийтъ. Въ сѣщата минута дойде и Стоянъ кихая Радювъ, раз-слихтянъ, като думаше:—Абе комшии! аннаджму, село-то ни въ огънь гори, аннаджму (послѣдната дума цовтарина на всѣки двѣ три думи), моя зетъ То-доръ Клочката ми рѣчи, че щяло да стане бунтулукъ. Абе чорбаджи! Защо сте въ селото, та не махните тѣзи палъмници да си отидатъ, ами ще извадятъ отъ глава и нашитѣ младежи. Таквизъ аджедисватъ ли иманито на чипяка: нито кжца сж правили, нито имани сж печели-ли съ насъ — Хайдutowъ каза: — ний за това сме до-шле при чорбаджията и като му казваме истинната, той не ни вѣрва; но испадн даскала —. Байнито влѣзе у-планенъ. Чорбаджийтъ му извика грубо; -- чапкжни съ-яасъ? Какви сте ги лапали та не ма оставяте да си-права рахатъ Великъ-деню, скоро да кажишъ киквото си чулъ и видѣлъ — ?. Байнито исповѣда че щото е чулъ отъ Сава Андрѣевъ, казалъ го на Х. Николчовъ. — Я повикайте Сава Андрѣевъ — каза чорбаджийтъ. Ки-хаята слѣдъ малко го доведе и той влѣзе въ стаята при чорбаджийтъ, който йоще отъ вратата му каза: — как-ви си ги говорилъ на байнито и отъ дѣ ги чу таквизъ ни врѣли, ни кипели? —. Съ Сава Андрѣевъ бѣше дошелъ и братъ му Иванъ (който бѣше свършилъ рабровската гимназия), и строго каза: — Господа! ни най-малко има да се беспокоите за подобни работи. Вий ако даже да ги осѣщате, струвайте са, че нищо не знаете, това е за млади хора работа, а не за васъ да знаете какво са върши —. Той разви въпросътъ, тѣй щото да ги от-върне отъ да мжчатъ и прѣслѣдватъ младежитѣ. Х. Ни-колчовъ намржненъ, каза: — Старейшината е отговорна за всичко, което узнае и не взема мѣрки, за това трѣба всичкитѣ да се испитатъ. — Кихая, повика чорбаджийтъ,